

Som en rejselysten Flåde

1.

Som en rejselysten Flåde
ankret op ved Jyllands Bro
under Vejrs og Vindes Nåde
ligger Landet dybt i Ro.
Hårdt går Hav med Bro og Stavn,
møder Danmarks stille Navn.
Hør, hvor blidt det klinger!
Hvor vi stod, og hvor vi gik,
kom dit Navn som sød Musik
blødt på hvide Vinger.

2.

Havombruset yngler Landet,
Tusind Øer gik af Havn,
lod sig bære bort af Vandet
for at bære Danmarks Navn.
Muntert frem til Livets Dyst
gennem Mulm og Strålelyst.
Hil Jer, vore Skibe!
Flaget blaffer rødt og hvidt.
Her er Danmark, dit og mit
med sin Kølvandsstriben.

3.

Hav og Muld skal Dansken pløje.
Venner! Hvad vi fik for Muld!
Bølgelandets runde Høje
tavlet ud af Grønt og Guld.
Lærken klatrer fra sin Seng
i den morgenvåde Eng
ad sin Jakobsstige.
Men de lyse Nætters Skær
over stille Bøgetræer
åbner Himmerige.

4.

Hør det! Husk det, alle Danske!
Klar og frodig er vor ånd.
Sproget slutter som en Handske
om en fast og venlig Hånd.
Værn med Vid, hvad helt er vort.
Sig kun Sandhed, jævnt og kort,
gladets ved det milde.
Danskens Lov i Strid og Fred
være Ret og Billighed,
som Kong Volmer vilde.

5.

Vinterklar og sommerbroget,
morgenmuntert, skumringssvøbt,
ligefremt og latterkroget,
smilbestålet, tåredøbt.
Det er Danmarks frie Sprog,
uden Tryk af fremmed Åg
frejdigt Freja taler.
Eget Brød til egen Dug,
Danmarks Hvede, Danmarks Rug,
Dybbøl Mølle maler.

6.

Om din Frihed vil vi værne,
holde Skjoldvagt og din fred,
ofre dig en moden Kerne
fra din Jord i tusind Led.
Indånd Nordens frie Luft,
Stilhed sød af Blomsterduft,
Storm, som Søen salter,
medens vi med trofast Sind
sætter al vor Gerning ind,
Danmark, på dit Alter!

Helge Rode